

רחל מרחלת על כל העולם



חני פרי
לומדת נהיגה

הם בנופרד

חדשות רכילות יש גם בניוירק הרחוקה-קרובה. גם שם אהבים, מתחננים, נפרדים, גם שם מדברים עברית.

חני פרי, אחת ממהפכות תל-אביב, ובעלה **אלן שוורץ**, עורך-דין מצליח, חיו להם באושר ועושר באולימפיק סאוואר, אחד הבניינים היפים ביותר של העיר הגדולה. הכל היה יפה: בית יפה, זוג יפה, מכונית יפה. מה שהיה חסר לזוג הזה זו רק עין רעה. גם בזה הם זכו. נו, איפה? בתל-אביב, כמובן.

חני מבלה את חופשותיה בישראל, וגם משתבצת בכל תצוגה ומופיעה בכל אירוע. ודווקא כאן זה קרה: בעלה היפה הצליח לחמוק מידיה, ממש מתחת לאפה, לטובת אשה פחות יפה וקצת יותר גדולה מסנו.

בהתחלה זה נראה כעניין חולף, אך מייד כשחזרו להם בני-הזוג היפה לבית היפה, עם המכונית היפה, התגעגע הבעל היפה לארץ התחיל להתעופף בקו ניוירק תל-אביב. חזרו-נפרדו, נפרדו-חזרו, עכשיו גרים בני-הזוג בנפרד.

חני מבלה את זמנה בשערי-נהיגה, כי כעת היא צריכה להסתדר לבה. היא גרה במנהאטן, וגם אלן גר שם. אבל הם לא נפגשים.

חני היתה צריכה להיפרד גם מהבית, גם מהפנינוקים, גם מהבעל העשיר וגם ממכונית הרוס-רויט שלהם.

פעמיים

כי טוב

הידיעה שהעיתונאי **שעיה סגל** התחתן בטבריה, היא הודמנות להוכיח קצת את ההיסטוריה המרתקת של הצעיר הזה. שעי' יה, שהיה נער צנום ומופנם בעל תלתלי זהב, הוא בנו של המזהל של כפר-סבא. בתום שירותו הצבאי הוא נשא לאשה את **רחל**, בת ירושלים, ולבניה-זוג נולד בן, **איתן**, ממש-ממש ערב מילחמת יום-הכיפורים.

אבל הנישואין עלו על שירטון. הבהור חסרה-המנוחה וחסר מישל-הידיד התקבל לפתע כצלם מערכת בעיתון צהריים די



שעיה סגל
הסיפור המלא

נפוץ. הוא ועוד שני חברים, **שמואל רחמני** ו**רחל** ה**רמן**, כינו עצמם אז "24 פלוס".

בעוד אורות-הכרך חייכו לשעיה, באה אפילה על חיי-נישואיו. את מקומו כראשי-המשפחה תפס חברו הטוב, חנניה, שנשא לאשה את תחיה.

שעיה עצמו, שהיה מסורתי, הפך עירוני לכל דבר. שמו כמארנן המטיבות הגדול ביותר בישראל הלך לפניו ברכים. דירת-הירווקים שלו בתל-אביב הפכה למוסד. הוא עצמו עשה חיל בעבודתו. הוא היה העיתונאי הישראלי הראשון שראיין את **חופני מוכארכ** בקאהיר, ימים ספורים אחרי **יצחק אנז'ור אל-סאדאת**. שמעתי אחרי-כך שהוא נמנע עמוקות מן הטיפ הקטן שהוא קיבל מהנהלת עיתונו על הסקופ הגדול.

שעיה הצלם הפך בנילילה לכתב. הוא המשיך לצלם ולכתוב, וכאשר התפנתה משרה של כתב בצפון, הוא שש למלא אותה.

למרות שהוא הרחיק לכת עד טבריה, לא נטשו אותו התל-אביביות. **שרה** (שהיה"ה) **קמפור**, סטודנטית בעלת תי' שיער הכי ארוך בתל-אביב, עלתה צפונה אחריה.

חבריו של שעיה היו בטוחים שהרומן שלו עם שרלה, בת למישפחה ותיקה מן רחובות, שגם היא הספיקה להתחתן ול-היפרד, יהיה אפיוודה תולפת, אחת מיני רבות. אבל לא. האוויר של טבריה עשה להם משהו, והם החליטו למסד את הקשר. שעיה תיכנן את חתונתו ליום השלישי בשבוע שעבר. אבל האולם הגדול שהוזמן היה ריק למחצה. עמיתיו העיתונאים לא הגיעו, כי הם היו עסוקים בניחות מס' קנות דו"ח ועדת החקירה, שריקת את כל המדינה. אך בכל זאת באה מישלחת מתל-אביב, מהעיתון שודיין רושם ליד הכותרת שלו שהוא הכי נפוץ במדינה.

יחסים מישפחתיים



חני ברטר
— אחים —

הם כל הזמן יחד, המלחין **חני ברטר** והמצחיקנית **מרים** ("צ'יבוטרו") **פוקס**. את מי ששאל אם יש ביניהם רומן, מיהר ברטר להרגיע. "אני ומרים ממש ידידים. כמו מישפחה, כמו אחים." או אף להם רומן, וברטר הוא עדיין לבד. וזהו סיבה טובה לשוב ולהזכיר מיהר.



מרים פוקס
— כמו —

הוא בן 35, יליד פאריס. "כשהייתי קטן, התחלתי לנגן על העצבים של ה-

רומן

בקנדה

מכיוון שקוראים את המדור בארצות-הברית לא פחות מאשר קוראים שם את ניוירוק טיימס, אני רוצה לחסוך בשיחת-טלפון ולשלוח מעל דפי העיתון בירכת מזל-טוב לידידה טובה, שגרה מעבר לים. **לנאוה בודינגר**, שהיא עכשיו אמא. נאוה, ישראלית לשעבר, עבדה בתי-אטרון סולן של **מיקי פלו**, ירדה לפני כמה שנים טובות לארצות-הברית עם בעל-האמרגנות ואמנים. בכל שנה היא מארגנת את פסטיבל הזמר החסידי בארצות-הברית. נאוה רכשה לה מקום של כבוד בקהילת היורדים בניוירוק, וכבר הפכה למוסד. כל אמן המגיע להופעות שם עובר דרך נאוה, המפיעה עבורו את הכרטיסים. לפני כשנתיים היא התגרשה מבעלה, שעבר ביחד איתה, היא עברה במישר, והוא היה מנהל את המשא-ומתן בחוץ. אחרי הגירושין, הוא פתח עסק עצמאי והיא נשארה בעסקיה.

נאוה ניסתה במשך שנים להיכנס ל-הריון, ללא הצלחה. חבריה בישראל הכי ראו אותה כבחורה מלאה ביותר. היא ירדה 25 קילו, אחרי שהחליטה לעשות דיאטה חריפה.

לפני כעשרה חודשים החלה שוב ל-השמין. והפעם לא מאוכל, כי אם משום שהרתה. אבי הילד הוא קנדי, שאותו הכירה במסיבה בביתה.

נאוה אינה בשנות העשרים לחייה, ר' שמעתי שהיא שמחה מאוד לזכות סוף-סוף בצאצא.

במקום היה אפילו **עזר וייצמן**, שבא בלוחית אשתו, **ראלימה**. כאשר פנתה אליו צעירה גבוהה-קומה וחטובה והומינה אותו לרקוד, הוא חיבק אותה, אך סירב לרקוד.